

Bohoslužby 17. 5. 2020 Benešov

Ž 122

Poutní píseň, Davidova. Zaradoval jsem se, když mi řekli: Půjdem do Hospodinova domu! A naše nohy již stojí ve tvých branách, Jeruzaléme. Jeruzalém je zbudován jako město semknuté v jediný celek. Tam nahoru vystupují kmeny, Hospodinovy to kmeny, Izraeli na svědectví, vzdát Hospodinovu jménu chválu.

modlitba

Živý Bože,

neponechal jsi Ježíše smrti,

ale ukázal jsi učedníkům, že je živý.

Dej, abychom ve víře poznali,

že je i nyní v našem středu,

že k nám mluví, a že nám láme chléb

- Ježíš Kristus, náš Pán,

který v jednotě Ducha svatého

s tebou žije a působí navěky věků.

První čtení: píseň písni 1,1-8

Druhé čtení Jan 14,15-21

Je jedno slovo, které celý text spojuje - vztah.

Vztah plný napětí lásky, vztah plný emocí i rozumu, radosti, podpory, nepochopení, vysvětlování... Pevný vztah.

O teorii vztahu k Bohu mám na polici pár tlustých knih. Je to celá věda a říká se jí dogmatika. Co věříš, křesťane? Víra má chápat, co věří, obsah víry má člověk umět i vysvětlit druhému. A můžeme se spolu pustit do jednotlivých slov textu, který je základem kázání.

Můžeme se teď spolu dát do krásných a dogmaticky vytríbených vět. O tom, jak je to s Boží trojjedností, jak je to se vztahy uvnitř trojice a jak vidíme, že Bůh jedná v našem životě jako troj-jediný. Nebojte, dogmatiku si nechám na biblické hodiny. Tady bych zůstala u toho naprostého základu: vztah.

První čtení je záměrně z Písně písní. Stará svatební píseň. A hodně často si ji snoubenci vybírají na svatbu i dnes. A my ji máme v Bibli. Proč. Je to píseň o vztahu Boha a lidské duše. O tom úžasném dech beroucím vztahu, co do něj patří celý člověk.

Text – základ kázání je z Ježíšovy poslední velké řeči k učedníkům. A je o vztahu k nim. Přijdou chvíle, kdy se budete cítit jako byste byli opuštěni. Ježíš odejde – a co bude pak? Nikdo se neloučí rád. Kdo tu bude pro jejich hledání Boha? Depka padá na učedníky. Proti depce staví Ježíš svůj vztah k Otci i Duchu. Vztah, kterému neubere na živosti ani odloučení. Je to jako když máte kamarádku. Byli jste si blízko, pak vás rozdělí na čas okolnosti, ale když si znova zavoláte, zjistíte, že pořád jedete po stejné koleji a je to paráda! Nejde být s přáteli pořád, něco si člověk odžije sám - z donucení, něco si chce odžít sám, být taky zalezlý ve své noře, ale když vyleze, zjistí, že přátelé jsou pořád kolem něj a mají radost, že ho vidí a chtějí s ním zase sdílet radosti, starosti, spolu se smát a spolu nadávat. Jo.

Duch pravdy. Kdo vlastně stojí o pravdu? O tu pravdivou pravdu? To jako vážně chceme, aby o nás někdo věděl tu pravdivou pravdu? Vždyť to nehezké - buď děláme, že není, nebo to zas nafukujeme nad rozměry, které má. A obojí je o našem obrazu o nás samých, ne o Bohu. A už vůbec to není o vztahu s Bohem, je to jen a jen o vztahu nás k nám samým. Pravda, která přichází od Boha, nikdy neponižuje ani nepřefukuje to nehezké v nás. Je to jako když někdo spadne – do bažiny nebo čeho vlastně- Boží pravda je podaná ruka, co ví, že je tu něco špatně, skočit do bažiny, ale taky ví, že stačí podat svoji ruku a ten v bažině dostane šanci vylézt ven. Duch pravdy je jaké Duch těšitel, rádce, přímluvce – ta podaná ruka. A je to zase o vztahu.

Jsou lidi, co vám v klidu řeknou, že věří v – Toho nad námi. Ano, dokud jejich Ten nad námi je skutečně jen nad námi, je to pro ně v pořádku. Zato když po nich v rámci svatby či pohřbu chcete Otčenáš, začnou se ošívát. Jako dokud je nad námi, tak jo, ale modlitba jako rozhovor s Bohem – to je moc. Vztah, ten tu chybí. A udělat ten krok od Ten na nebesích k Ty na nebesích, ten krok do vztahu k tomu na nebesích? Ohrožující, nezvyklé...radši možná ne...no možná jo...

Vztah – to znamená i pro druhého něco dělat. Všimněte si, že přijmout + zachovávat =milovat a láska se pozná z činů. Přijmout - Tedy ne jen striktní dodržování všech přikázání. Taký vědět o jejich smyslu – a tím je právě vztah. Na začátku Desatera je věta Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě vyvedl... ono se tohle na konfirmáku neučí, ale je to tak, dřív, než Bůh vysloví svá přikázání, říká: já jsem ten, co mu stojíš za to navázat s tebou vztah. Navaž ho i ty se mnou! A když vztah navážeme, nechme ho, ať trvá, roste, vyvíjí se.

Motivace k tomu děláni něčeho pro předmět mé touhy je kdeco, ale já bych ráda vyzdvihla vztah. Vztah člověka k Bohu jako motivaci pro jednání. Proč jste vlastně dneska ráno vstali a přišli sem? Víím, že hlavně starší lidé poslední dva měsíce svádí boj s počítačem, aby si pustili bohoslužby on-line. A nevzdávají se ani na několikátý pokus. A myslím, že jsme všichni za poslední dva měsíce dost přehodnotili náš vztah ke komunikačním technologiím.

Proč? To je to samé jako Proč chodíme do kostela. Protože náš zájem o Boží slovo ve všech jeho podobách, to jeden z výrazů našeho vztahu k Bohu. Za účast v kostele nebo za přečtení bohoslužeb nejste placeni, nemáte z toho žádné výhody. Je to jeden z výrazů vašeho vztahu k Bohu. A jestli k Vám Bůh promluví tu kázáním jindy písni nebo úsměvem druhého člověka, Večeří Páně, křtem – to je zase výraz vztahu Boha k Vám.

Svobodného vztahu.

Tak za vás prosím, ať se váš vztah k Bohu vyvíjí a hlavně ať trvá.

Náš Bože, děkujeme za všechny situace, kdy jsme tě potkali, kdy jsi byl blízko
děkujeme za všechny situace, kdy jsi nám byl daleko a přitom nás situace vedla k tobě
děkujeme za zrání vztahů kolem nás, v našich rodinách
děkujeme za to, co nás setkává a směřuje nás k Tobě
prosíme za situace, kdy se míváme, kdy Tě nechápeme, kdy jsme Ti daleko
prosíme za nemocné i za ty, kdo je ošetřují, kdo rozdávají svůj čas pro druhé
prosíme za sousední sbory, dnes zvlášť před Tebou myslíme na soběhrdský sbor a jeho
nového faráře
prosíme za diakonii ve Vlašimi
prosíme za členy tohoto sboru, děti, mladé, staré
prosíme za ty, kdo sbírají odvahu přijít a požádat o křest
prosíme za ty, kdo se připravují na křest a konfirmaci
prosíme za nás

...

Otče náš...

Ohlášky

Poslání

Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí! (Jan 14, 22)

Ať Hospodin Ti žehná a chrání Tě

Ať Hospodin rozjasní nad Tebou svou tvář a je Ti milostiv

Ať Hospodin obrátí k Tobě svou tvář a daruje Ti pokoj.

Toto je koncept, který budu mít před sebou, až zase, po tak dlouhé době, bude znít kostelem kázání. Daruji tento koncept všem, kdo na bohoslužby ještě nepřijdou. A budu se těšit, že až bude situace ještě lepší, přijdete. Tak nashledanou v kostele!

Vaše Kateřina Frühbauerová